

értelmében a feljegyzés törlésének elrendelését 1934. december 15.-e után előterjesztett kérelemre is fel lehet függeszteni, de legfeljebb 1935. szeptember 30. napjáig terjedő időre. Az új rendelet értelmében, ha a „védett birtok” feljegyzés törlését a fenti rendeletek alapján 1935. szeptember 3.-a előtt már felfüggesztették, és a törlést még nem rendelték el, a felfüggesztés hatálya 1935. október 31. napjáig meghosszabbodik, tekintet nélkül arra, hogy a felfüggesztés tartama e rendelet hatályba lépésekor lejárt-e vagy sem. Ha a törlést már elrendelték, de a végzés még nem emelkedett jogerőre, úgy a gazdaadós az új rendelkezés alkalmazását felfolyamodásban kérheti, ha pedig felfolyamodását már e rendelet hatályba lépése előtt előterjesztette, úgy a felfolyamodás tárgyában eljáró bíróság a fenti rendelkezést külön kérelem nélkül is alkalmazza, sőt a felfolyamodásnak az első bíróság maga is eleget tehet.

Ha a törlésnek a megszabott fizetések elmulasztása okából helye lenne, de a gazdaadós kimutatja, hogy kötelezettségének azért nem tud eleget tenni, mert az 1935. évi termésben fagy, jégverés, szárazság, vagy hasonló természetű csapás rendkívüli súlyos károsodást okozott, a bíróság a feljegyzés törlésének elrendelésé tárgyában az érdemleges határozat hozatalát 1935. október 31-ig felfüggesztheti.

A törlés elrendelésének felfüggesztését akár a felek meghallgatása során, akár külön beadványban lehet kérni. Ez alkalommal azonban be kell mutatni a közszégi bizonyítványt, vagy a pénzügyi hatóság adóelengedéséről szóló határozatot, vagy egyéb más bizonyítékot a kérelemben felhozott tényállítás igazolására.

A 3100/1935. M. E. számú rendelet 1. §-a értelmében az elhalasztott árverést az adós kérelmére tovább el kell halasztani, ha az adós igazolja, hogy a védett birtok tekintetében meghatározott szolgáltatásokat azoknak a hitelezőknek irányában, akiknek javára az árverést az elrendelő végzés szerinti kitűzték, teljesítette, vagy ha ezek a hitelezők az árverés elhalasztásához hozzájárultak. Az új rendelet értelmében az ez alapon elhalasztott vagy továbbhalasztott árverést a gazdaadós kérelmére ismét el kell halasztani és az árverés új határnapjának kitézését 1935. október 31-ig függőben kell tartani. Ha pedig a 3100/1935. M. E. számú rendeleten alapuló halasztási kérelmet csak az új rendelet hatályba lépése után terjeszti elő, vagy a már korábban előterjesztett kérelem felett a bíróság csak az új rendelet hatályba lépése után határoz, a bíróság az árverést elhalaszthatja és az új árverési határnap kitézését 1935. október 31-ig függőben tartja.

A halasztási kérelem előterjesztésére, a kiküldött eljárására és a kamathozzájárulásra a fent idézett rendeletek megfelelően alkalmazandók.

Az özvegyi jognak és a jogosított személy élettartamához vagy határozott időtartamhoz kötött jogoknak perenkívüli törlése körül követendő eljárás szabályozásáról szóló 44.987/1892. I. M. számú rendelet módosítása tárgyában hozott 1935. augusztus hó 29. napján életbe lépett 21.712/1935. I. M. számú rendelet (B. K. 195. sz.).

A 44.987/1892. I. M. számú rendelet értelmében a bejegyzés által terhelt fél a telekkönyvi hatóságnál kérheti a bejegyzett özvegyi jog, haszonélvezet, kikötmény, vagy életjáradék törlését, ha a jogosított személy elhalálózását anyakönyvi kivonattal vagy jogerős bírói ítélettel avagy holtánnyilváníttását ugyancsak jogerős bírói ítélettel bizonyítja, illetve a meghatározott időtartam lejártának napjától számított 3 év elteltével, de csak akkor, ha e határidő elteltéig sem a bejegyzett jogból származó követelés iránt indított per telekkönyvileg fel-

jegyezve nincs, sem a bejegyzéssel terhelt ingatlanra végrehajtási árverés vagy ennek hatályával bíró önkéntes árverés feljegyezve nincs.

Az új rendelet értelmében e rendelkezés akként módosul, hogy a bejegyzés által terhelt fél a régi feltételek mellett ugyan, de ha a jog a jogosított élettartamához volt kötve, e személy elhalálozása napjától, holttányilvánítása esetében az ítéletben megjelölt vélemezett elhalálozást naptól, időtartamhoz kötött jog esetében pedig annak lejárta napjától számított egy év elteltével kérheti. Ezt a rendelkezést akkor is alkalmazni kell, ha a haláleset a holttányilvánítás, illetőleg a határidő lejárta e rendelet életbelépésének napja előtt következett be.

A házassági perekkel és személyi állapotra vonatkozó egyéb bírósági ügyekkel kapcsolatos egyes bírósági és ügyészégi tennivalókról szóló 1935. augusztus 22. napján hatályba lépett 10.000/1935. I. M. számú rendelet (Bp. K. 189. sz.).

A kir. ügyész felperesként léphet fel, ha valamely házasság nem létezésének megállapítását (Pp. 686. §.) tartja szükségesnek, ha olyan házasságról szerez tudomást, amely semmis (1894: XXXI. t.-c. (H. T.) 41., 44., 45., 138. §.) és semmisség nyilvánítása iránt per indítását (H. T. 47. §.) látja indokoltnak, vagy ha olyan házasságról szerez tudomást, amelyet fejletlen kor miatt megtámadhat. (H. T. 7. §., 56. §. h) pontja.)

E célból a kir. ügyész az összegyűjtött adatokat tényállás mellett beterjeszti a kir. főügyésznek, aki az iratokat véleményes jelentéssel az igazságügyminiszterhez terjeszti fel. A kir. ügyész a pert csak az igazságügyminisztertől kapott utasításra, illetőleg felhatalmazásra indítja meg, a bíróság azonban csak a megtámadási perben vizsgálja, hogy a kir. ügyész kapott-e felhatalmazást az igazságügyminisztertől (H. T. 56. §. a)).

A házassági perben a kir. ügyészt, ha nem is szerepel félként, minden határnapról hivatalból kell értesíteni és a feleknek kézbesítendő iratokat és határozatokat vele is közölni kell (Pp. 644. §. 2. bekezdés).

A rendelet intézkedik a személyi állapotra vonatkozó és házassági perekben hozott határozatoknak az anyakönyvvezetővel való közléséről is.

A jogvédelem és a szegénységi jog tárgyában Párisban 1933. április 7-én kelt magyar-francia egyezmény kihirdetéséről szóló 1935. szeptember hó 12-én, de 1935. augusztus 22. napjától kezdődőleg hatályba lépett 28.561/1935. I. M. számú rendelet (B. K. 207. szám).

A két állam polgárai a két országban akár mint felperesek, akár mint alperesek szabadon fordulhatnak a bíróságokhoz az igazságszolgáltatás minden fokán, ha alkalmazkodnak az ország törvényeihez és az igénybe vett bíróság országának törvényei szerint jogosított bármilyen ügyvédet és ügyvivőt bizhatnak meg. A két állam polgárai olyan illetékre, biztosítéokra, vagy letétre nem kötelezhetők, melyre hasonló esetben az illető állam saját polgárai nem lennének kötelezve. A két állam polgárai kölcsönösen épp úgy élvezik a szegénységi jog kedvezményét, mint maguk az illető állam polgárai, ha alkalmazkodnak annak az országnak törvényeihez, amelyben a szegénységi jogot kérték. A szegénységi bizonyítványt az idegen rendes tartózkodó helyének hatóságai állítják ki, vagy ilyenek hiányában a valóságos tartózkodó hely hatóságai. Abban az esetben, ha az utóbbi helységek nem tartoznak valamely szerződő állam hatóságai közé és nem állítanak ki ilyen bizonyítványokat, elegendő egy olyan bizonyítvány, melyet a külföldi hazájának diplomáciai vagy konzuli tisztviselője